

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.245/2020/9. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Gass István Gergő ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Oppenheim Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **felperes neve** (cím) felperesnek - a Dr. Kalász Imre Zsolt ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Papp-Kalász-Tóth Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen békéltető testületi határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 1.G.40.094/2020/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja, valamint mellőzi az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 48 000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A perben félként nem szereplő panaszos 2019. augusztus 15-én előterjesztett kérelmében kezdeményezte az alperes eljárását. Előadta, hogy 2017. február 10-én vásárolt egy S. UE60JU6800WXXH típusú 08A73SMGA00063V gyári számú televíziót, amelyre a jogszabály alapján járó egy éves jótálláson túlmenően a regisztrálás esetén a felperes további két év jótállást vállalt, így a készülékre 2020. február 9-ig állt fenn a felperes jótállási kötelezettsége. 2019. júliusában M.-ről D.-be szállította, majd a talpkonzolról egy szintén gyári WMN450N típusú S. fali konzolra rögzítette. A készülék ezt követően nem jelenített meg képet. A panaszos megkísérelte jótállási igényét érvényesíteni a gyártó szakszervizénél, majd közvetlenül a felperesnél, aki a jótállási igényt elutasította, arra hivatkozva, hogy a szervizpartnere, a **C.-T. Sz. Kft.** bevizsgálása szerint a készüléket ért mechanikai hatás következtében annak kijelző egysége sérült a keret alól kiindulóan, ami nem kezelhető jótállás keretében. A panaszos az alperes előtti eljárásban kérte a készülék javítására, másodlagosan cseréje vonatkozó döntés meghozatalát.

- [2] A felperes a válasziratában az eljárás megszüntetését kérte. Előadta, hogy a szervizpartnerének megállapítása szerint a készüléket ért mechanikai hatás következtében annak kijelző egysége megrepedt, betört, amely jótállás keretében nem javítható, amit a jótállási jegy is tartalmaz. Hivatkozott arra, hogy a panaszos által megjelölt fali konzol az adott televízióval nem kompatibilis, a készülék nem megfelelő konzolra erősítése okozhatta a sérülést. Csatolta a hivatkozott szervizvéleményt, illetve a készülékről készített fotókat.
- [3] Az alperes 312/2019. ügyiratszámú, 2238-19-k iktatószámú határozatában azt az ajánlást tette a felperes felé, hogy a kézhezvételtől számított 15 napon belül intézkedjen a panasz tárgyát képező televíziókészülék megjavításáról. Az ajánlás indokolásában megállapította, hogy az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról szóló 151/2003. (IX.22.) Korm. rendelet szerinti egy éves kötelező jótállási idő eltelte után a felperes további 24 hónapra kiterjesztett jótállást vállalt, ezért a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 6:171. § alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. Kifejtette, hogy a bizonyításra kötelezett felek álláspontjukat rendszerint független szakértői véleményekkel tudják alátámasztani, a gyártói szerviz véleménye ilyenek nem tekinthető. Emellett a szervizvélemény csak a fizikai sérüléssel kapcsolatos ténymegállapítást tartalmazza, anélkül, hogy ismertetné a vizsgálati módszereket, és feltárná azokat az ok-okozati összefüggéseket, amelyek elvezettek a szakvélemény végső következtetéséhez, mely szerint külső fizikai sérülés okozta a hibajelenséget; a fotókon egyébként nem látható sérülés összefüggésben lehet-e a termék szállításával, vagy a fali konzolra történő rögzítéssel. A csatolt vélemény ekként nem rendelkezik kellő bizonyító erővel, nem alkalmas arra, hogy a hibás teljesítés vélelmét megdöntse. A határozat 2019. október 25-én került a felperes részére kézbesítésre.
- [4] A felperes a 2019. november 8-án előterjesztett keresetlevelében az alperesi ajánlás hatályon kívül helyezését kérte a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban Fgytv.) 32. § b) pontjára és 34. § (4) bekezdésére hivatkozva. Jogi érvelése szerint az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak, megalapozatlan, az alperes nem tártá fel kellőképpen a tényállást, nem vette figyelembe a felperes válasziratában foglaltakat, miszerint a termék külső mechanikai sérülés (repedés) miatt vált működésképtelenné, így a felperes nem köteles a jótállás keretében kijavítani azt. Utalt a szerviz által készített véleményre, kiemelve, hogy csak független társaságok végzik a termékei szervizelését, a vizsgálatot végző szerviz független és elfogulatlan szakvélemény adott. A szerviz megállapította a kijelző sérülését, viszont nyilvánvalóan nem képes arra, hogy a hiba keletkezésének okát feltárja. Egyértelmű viszont, hogy a kijelző nem önmagától, belső termékhiba miatt sérült meg. Bizonyított, hogy a termék hibája a felperesen kívül álló ok miatt keletkezett. Arra az esetre, ha a bíróság ezen tényt nem találja bizonyítottnak, indítványozta szakértő kirendelését.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadása szerint azt kellett vizsgálni, hogy történt-e hibás teljesítés. A Ptk. 6:171. § (1) bekezdése értelmében ugyanakkor a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a televízió meghibásodása a termék átadását követően, a panaszosnak felróható magatartás következtében állt elő. Megismételte az ajánlást tartalmazó határozatban kifejtett álláspontot a szakértői véleményekkel szemben támasztott elvárásokat illetően. A szakvélemény csak a készüléken keletkezett fizikai sérüléssel kapcsolatos ténymegállapítást tartalmaz, nem tér ki viszont arra, hogy a sérülés összefüggésben lehet-e a termék szállításával, vagy a fali konzolra történő rögzítésével. Lényeges körülmény továbbá, hogy a termék érdemi vizsgálatára nem került sor, csak szemrevételezték a terméket.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes 312/2019. számú ajánlását hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest a felperes javára 121 000 forint perköltség megfizetésére.

- [7] Az Fgyvt. 18. § (1) bekezdése, 32. § a) és b) pontja, 32/A. § felhívását követően rögzítette, hogy az alperes csak ajánlást hozhatott jelen ügyben a felperesi alávetési nyilatkozat hiányában, amely nem érinti a fogyasztó azon jogát, hogy igényét bíróság előtt érvényesítse. A Kúria Pfv.V.20.510/2014/5. szám alatti eseti döntésére hivatkozva kifejtette, hogy a békéltető testület eljárásában a bizonyítás lehetősége korlátozott, a kérelem csak akkor megalapozott, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok (elsősorban az okiratok és egybehangzó nyilatkozatok) alapján kétségmentesen állapítható meg a fogyasztó kérelmében tett állítások valóságtartalma. Ennek hiányában az alternatív vitarendezési eljárásban a kérelem megalapozottságáról döntés nem hozható. A tényállás teljeskörű felderítéséhez szakértői bizonyítás lett volna szükséges, amelyre sem eljárási, sem időbeli lehetőség nem volt. A felperes által csatolt vélemény nem felel meg a szakértői véleménnyel szemben támasztott követelményeknek: nem tér ki a sérülés esetleges eredetére és arra sem, az összefüggésben áll-e a készülék működésképtelenségével. Szakértői vélemény beszerzésére a felperes részére biztosított határidőben nem volt lehetőség, a testület eljárási szabályai kizárják a megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatását, ezért az alperesnek a kérelmet megalapozatlansága miatt el kellett volna utasítania. Az elsőfokú bíróság ezért az ajánlást az Fgyvt. 34. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.
- [8] Az alperes fellebbezésében a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 369. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott felülbírálati jogkör gyakorlásának eredményeként az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, valamint a felperes felmerült perkieltségében való marasztalását kérte. A Kúria Pfv.20.904/2018/9. számú döntésére hivatkozva előadta, hogy a perben a jogvita fogyasztói jellegének vizsgálatát követően abban kellett állást foglalni, hogy a fogyasztó által érvényesített igény anyagi jogi szempontból miként minősül, majd arról, hogy a bizonyítás melyik felet terhelte, ehhez képest a felek milyen nyilatkozatokat tettek, illetve milyen okiratok (esetleg egyéb bizonyítékok) álltak az alperes rendelkezésére. Az ajánlást ezen adatokhoz viszonyítva kellett és lehetett a perben megítélni. A Ptk. 6:171. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás a felperest terhelte a fogyasztói igény bejelentése alapján, mely bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes csak a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján hozhatott döntést, a felperes által csatolt, a szerviz által adott véleményt az elsőfokú bíróság sem tekintette kellő bizonyító erővel rendelkezőnek, ezért a felperest terhelő jótállási kötelezettség fennállását kellett megállapítani. Kiemelte, hogy a fogyasztó és vállalkozás közötti szerződés keretében eladott dolgokra vonatkozó szavatossági és jótállási igények intézésének eljárási szabályairól szóló 19/2014. (IV.29.) NGM rendelet 4. § (5) bekezdése is 5 munkanapos határidőt szab arra, hogy a vállalkozás a jótállási igény alaposságáról meggyőződjön, mentesülését már ekkor bizonyítani köteles, ezért az esetleges szakvéleménynek a békéltető testület eljárása idejére már rendelkezésre kell állnia. Nem kizárt ugyanakkor az sem, hogy a szakvéleményt a vállalkozás a meghallgatásig csatolja.
- [9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését a másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére. Ismételten kiemelte, hogy a következetes bírósági gyakorlat szerint is a békéltető testület csak akkor adhat helyt a fogyasztó kérelmének, ha annak megalapozottsága kétséget kizáróan megállapítható. A testületnek teljeskörűen fel kell tárnia a releváns tényállást, melyre jelen esetben nem került sor, a bizonyítékokat a testület nem megfelelően értékelte, indokolása nem tér ki a jogvita szempontjából jelentős kérdésekre. Az ajánlás emellett nem tartalmaz konkrét jogszabályi hivatkozást arra, hogy miért nem tartotta megfelelőnek a felperes által benyújtott szakvéleményt, így az indokolási kötelezettséget is súlyosan sérti.
- [10] Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

- [11] A fellebbezés alapos.
- [12] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetést az ítéletábra nem osztotta az alábbiak szerint.
- [13] Az Fgytv. 18. § (1) bekezdésének az elsőfokú bíróság által helytállóan idézett rendelkezése szerint a békéltető testület hatáskörébe tartozik a fogyasztói jogvita bírósági eljáráson kívüli rendezése. Ennek keretében megkísérli a fogyasztói jogvita rendezése céljából egyezség létrehozását a felek között, ennek eredménytelensége esetén az ügyben döntést hoz: kötelezést vagy ajánlást tesz [Fgytv. 32. § a) és b) pont], vagy a fogyasztó kérelmének elutasításáról dönt (Fgytv. 32/A. §). A kötelezést tartalmazó határozat vagy ajánlás ellen fellebbezésnek nincs helye, azonban a bíróságtól annak hatályon kívül helyezése kérhető, amennyiben a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a törvény rendelkezéseinek [34. § (3) bekezdés a) pont], a 18. § (1) bekezdése alapján a békéltető testületnek nem volt hatásköre az eljárásra [34. § (3) bekezdés b) pont], vagy a 29. § (4) bekezdésében meghatározott okból a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye [34. § (3) bekezdés c) pont], továbbá a vállalkozás keresetére, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak [34. § (4) bekezdés]. Az Fgytv. 34. § (1) bekezdése értelmében a tanács határozata, illetve ajánlása nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse, ezért a tanács határozata elleni jogorvoslat speciális (Kúria Pfv.V.20.510/2014/5., Pfv.V.20.904/2018/9.): annak keretében az eljáró bíróság nem a fogyasztó és a vállalkozás jogvitájában dönt, hanem arról, hogy az ajánlás megfelelt-e a jogszabályoknak.
- [14] Jelen perben ezért nem azt kellett vizsgálni, hogy a fogyasztó által érvényesített jótállási igény ténylegesen megalapozott-e, hanem azt, hogy az alperes az eljárása során rendelkezésére bocsátott bizonyítékoknak és a felek nyilatkozatainak értékelésével a jogszabályoknak megfelelően tette-e meg az ajánlását.
- [15] Nem volt vitatott a felek között, hogy az eljárás alapját képező jogügyletből keletkezett igény fogyasztói jogvitának minősül. Ezt követően a fogyasztó által érvényesített igény anyagi jogi szempontú minősítését kellett elvégezni, és ennek alapján állást foglalni arról, hogy a bizonyítás melyik felet, milyen tény, illetve körülmény tekintetében terhelte, ehhez képest a felek milyen nyilatkozatokat tettek, illetve milyen okiratok (esetleg egyéb bizonyítékok) álltak az alperes rendelkezésére a fogyasztó igényének megalapozottsága tekintetében. A békéltető testület ajánlásának megfelelőségét az eljárás ezen adataihoz viszonyítva kellett megítélni (Kúria Pfv.20.904/2018/9.).
- [16] Az alperes határozatát a Ptk. 6:171. § (1) bekezdésére és a 151/2003. (IX.22.) Korm. rendeletben foglaltakra alapította; a bizonyítás terhét a felperesre telepítve állapította meg, hogy a felperes az eljárásban nem tudta megdönteni a hibás teljesítés vélelmét, nem bizonyította, hogy a televízió meghibásodása a termék átadását követően a panaszosnak felróható okból következett be, ennek bizonyítására a szakértői véleménynek nem minősülő szervízvélemény nem volt alkalmas.
- [17] A felperes maga sem tette vitássá, hogy a fogyasztóval szemben az alapjótállás időtartamán felül további két év jótállást vállalt a gyártói honlapon való regisztrálás esetén, mely utóbbi megtörtént, a készülékre vállalt jótállás ekként fennállt a fogyasztói panasz bejelentésekor. A jótállás vállalása ugyanakkor a Ptk. 6:171. § (1) bekezdése szerint a szavatosságnál szigorúbb helytállást eredményez a kötelezettre nézve, mivel a jótállásnál vélelmezett a teljesítés hibája. Jótállás esetén a bizonyítási teher megfordul: a kötelezettnek kell bebizonyítania, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. Amennyiben a vállalkozás szerződésben jótállási kötelezettséget vállal, az kockázati helytállást

eredményez (BDT2016. 3492.), azzal a kötelezett előre magára vállalja a szolgáltatás esetleges hibája bizonytalan eredetének kockázatát. Jótállási kötelezettség esetén a hiba okával, keletkezésével, eredetével összefüggő szakmai bizonytalansági tényezők a kötelezett terhére esnek. A Ptk. 6:171. § (1) bekezdéséből eredően a kötelezettnek kell bizonyítania a hiba okát és azt is, hogy az a szolgáltatás teljesítését követően, rajta kívülálló okból keletkezett.

- [18] A felperes és az elsőfokú bíróság által irányadónak tekintett eseti döntések nem jótállás körében, hanem fogyasztói szavatossági és egyéb igények vonatkozásában keletkeztek, amely esetekben a bizonyítási teher a fogyasztón volt, ezért ezek csak a jótállás esetén irányadó speciális bizonyítási teher figyelembevételével értékelhetők. A Kúria elsőfokú bíróság által idézett Pfv.V.20.510/2014/5. számú eseti döntésében valóban akként foglalt állást, hogy a kérelem csak akkor tekinthető megalapozottnak, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétségmentesen állapítható meg a fogyasztó kérelmében tett állítások valóságtartalma, ez azonban csak az esetben irányadó, ha a bizonyítás a fogyasztót terheli. Jelen esetben a fogyasztó jótállási igényt érvényesített, mely esetben csupán a szerződés fennállását és a hiba tényét kellett bizonyítania. Ezeket a felperes sem az alperes eljárásában, sem a perben nem tett vitássá, azok ekként bizonyítottak minősülnek, ezt meghaladóan a bizonyítás már a felperest terhelte.
- [19] A felperesnek kellett tehát bizonyítania, hogy a hiba oka a készülék megvásárlásakor nem állt fenn, az rendeltetésellenes használat, átalakítás, szakszerűtlen kezelés, helytelen tárolás vagy egyéb, a vásárlás után keletkezett okból következett be.
- [20] A békéltető testület által lefolytatott alternatív vitarendezési eljárásban a bizonyítás lehetősége ténylegesen korlátozott. Jelen esetben a bizonyítási teherre tekintettel az alperesnek a felperesi kimentés megalapozottságáról kellett döntenie. Hasonlóképpen ahhoz, amikor a bizonyítás a fogyasztót terheli, a kimentés is csak akkor tekinthető megalapozottnak az alternatív vitarendezési eljárásban rendelkezésre álló korlátozott bizonyítási lehetőségek mellett, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok (elsősorban okiratok és egybehangzó nyilatkozatok) alapján megállapítható a kötelezett állításainak valóságtartalma.
- [21] A felperes válasziratában arra hivatkozott, hogy a készülék kijelzőegysége az azt ért mechanikai hatás következtében repedt meg, tört be, a készülék felépítéséből adódóan nincs olyan eleme, amely belülről ilyen jellegű horpadást okozhatna. A fogyasztó által megjelölt falikonzol a megnevezett televíziókészülékkel nem kompatibilis, a készülék nem megfelelő típusú falikonzokra szerelése okozhatta a panel feszülését és sérelmét. A válaszirathoz csak a jótállási jegyet, és a **C.-T. Sz. Kft.** által adott véleményt és készített fotókat csatolta. Ahogyan az alperes ajánlásában is rögzítette, a szerviz véleménye csupán rögzítette, hogy a TV LCD kijelzője sérült, a keret alól kiindulóan repedt.
- [22] Az ítéletábra egyetértett az alperesi határozatban foglaltakkal abban, hogy a szerviz véleménye önmagában nem alkalmas a felperes által állítottak bizonyítására. A felperes 7. sorszám alatti beadványában a keresetlevélben előadottakon túl hivatkozott arra is, hogy az alperesi ajánlás azért sem felelt meg a jogszabályok és bírósági gyakorlat által állított követelményeknek, mert nem tartalmazza annak indokait, hogy miért nem találta alaposnak a felperes jótállási kötelezettség hiányára vonatkozó érveit, nem tartalmaz továbbá jogszabályi hivatkozást arra, hogy a csatolt szakértői vélemény miért nem megfelelő. Az elsőfokú bíróság I.G.40.094/2020/6/I. alatti végzésével e keresetváltoztatást visszautasította, amely végzést a felperes fellebbezésben, csatlakozó fellebbezésben nem támadott, így az már nem vitatható. Megjegyzi ugyanakkor az ítéletábra, hogy az alperes eljárására az Fgyvt. és saját eljárási szabályai, nem a Pp. rendelkezései irányadók, így az ajánlással szemben nem támasztható a bírósági ítélettel azonos követelmény. Az alperesi ajánlás

részletesen számot adott arról, hogy a szerviz véleményét mely okokból nem tekintette kellő bizonyító erővel rendelkezőnek, ekként indokolási kötelezettségének eleget tett.

- [23] Az ítélet tábla egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes a kimentéshez szükséges körülményeket az eljárásban nem igazolta. A felperesnek a hivatkozására tekintettel igazolnia kellett volna - például a vonatkozó használati utasítások csatolásával - azon állítását, hogy a fogyasztó által megjelölt típusú konzol és televíziókészülék nem kompatibilis, ezért a fogyasztó azt rendeltetésellenesen kísérelte meg felszerelni. A felperes erre vonatkozóan bizonyítékot az alperesi eljárásban nem csatolt. Önmagában a fogyasztó azon feltételes nyilatkozata, hogy a készülék hibája a felhelyezés során is keletkezhetett - annak bizonyítása nélkül, hogy a konzol nem kompatibilis a készülékkel - nem alkalmas a felperesi állítás igazolására. A felperesnek továbbá azt is igazolnia kellett volna, hogy a sérülés kizárólag külső behatás eredménye lehet. A szerviz által kiállított vélemény csak a sérülés tényét rögzíti, annak lehetséges okait nem, így azt sem, hogy az csak külső behatás útján keletkezhetett, ezért nem igazolja a felperes által előadottakat. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a felperes válaszirata is ellentmondásban van a szerviz véleményével: a szerviz szerint a készüléken repedés látható, a válaszirat szerint a készüléken külsérelmi nyom nincs, csupán egy pontból eredő horpadás.
- [24] A felperes állítását elsősorban, de nem kizárólagosan szakértői véleménnyel igazolhatta volna. Nem állapítható meg továbbá az sem, hogy a szakértői vélemény beszerzésére kellő idő nem állt a rendelkezésére, ahogyan a fellebbezés is rámutatott, a szakvéleményt nem csupán a válaszirattal együtt, hanem az eljárás későbbi szakaszában is csatolhatta volna.
- [25] Az alperes tehát helytállóan alkalmazta a Ptk. 6:171. § (1) bekezdését, telepítette a bizonyítási terhet, értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és alkalmazta a bizonyítatlanság következményét, az ajánlás tartalma ekként megfelel a jogszabályoknak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét az ítélet tábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.
- [26] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alperes perrel felmerült költségeinek megfizetésére. A jogi képviselővel eljáró fél perköltségét ugyanakkor csak jogszabályban meghatározott költségjegyzék útján számíthatja fel. Az alperes költségjegyzéket az elsőfokú eljárás során nem csatolt, ezért elsőfokú perköltséget a Pp. 81. § (3) bekezdése alapján utólag nem számíthat fel, annak megtérítésére az ítélet tábla a felperest nem kötelezte. Marasztalta ugyanakkor a felperest az alperes másodfokú eljárással felmerült költségeiben, mely a lerótt fellebbezési illetéket foglalja magában. Az alperesi jogi képviselő a másodfokú eljárásra ugyan csatolt költségjegyzéket, abban ügyvédi munkadíjként 60 000 forint + áfa összeg megtérítését kérte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § alapján. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként érvényesítheti a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, azonban annak összegét a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján igazolnia kell. Az alperes ennek ellenére megbízási szerződést, a megbízási díjban való megállapodást rögzítő okiratot nem csatolt, az igényelt összeget nem igazolta, ezért az ítélet tábla munkadíj megfizetésre a felperest nem kötelezte.

Debrecen, 2020. november 17.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -